

Arrest

nr. 246 449 van 18 december 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 15 juli 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 25 mei 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 10 augustus 2020 met referentienummer X

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat M. DE ROECK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 19 oktober 2018 diende verzoekster een aanvraag in van een verblijfrecht van een familielid van een burger van de Unie op grond van artikel 40*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), in functie van haar Belgische echtgenoot.

Op 25 mei 2020 werd een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten genomen (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“(…)

in uitvoering van artikel 52 §4. 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie die op 19.10.2018 werd ingediend door

Naam: H.

Voorna(a)m(en): H.

Nationaliteit Marokko

[…]

om de volgende reden geweigerd

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene dient een aanvraag gezinshereniging in, in hoedanigheid van echtgenote van de heer A.M. (RR […]) met de Belgische nationaliteit en dit in toepassing van artikel 40ter. §2. eerste lid 1° van de Vreemdelingenwet

Betrokkene beroept zich aldus op artikel 40bis. § 2. eerste lid. 1° juncto artikel 40ter van de Vreemdelingenwet Artikel 40bis. §2. eerste lid. 1° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd 1° de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België die hem begeleidt of zich bij hem voegt.

Er dient te worden opgemerkt dat niet is aangetoond dat betrokkene zich bij de Belgische referentiepersoon komt voegen. Uit het administratieve dossier immers blijkt dat betrokkene zich niet meer bij referentiepersoon kan komen vestigen en voor referentiepersoon de relatie reeds een einde heeft genomen. Er is dus geen sprake meer van een gezinscel

Gezien dit gegeven, kan niet worden vastgesteld dat betrokkene de referentiepersoon komt begeleiden of vervoegen en voldoet zij niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene Het Al van betrokkene dient te worden ingetrokken.

(…)”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat zij uiteenzet als volgt:

“Eerste en vooral dient aangestipt te worden dat de kennisgeving van de bestreden beslissing verzonden werd bij brief van 26/05/2020;

In de brief staat vermeld “...in bijlage maken wij U deze beslissing over....”;

Deze beslissing was niet in bijlage bijgevoegd !!!;

Advocaat DE ROECK Michael heeft de gemeente ANTWERPEN op 03/07/2020 telefonisch gecontacteerd om dit te melden en op dezelfde dag heeft de gemeente ANTWERPEN de bestreden beslissing van 25/05/2020 per mail aan de advocaat overgemaakt;

De beroepstermijn loopt dan vanaf 03/07/2020 en niet vanaf 26/05/2020;

Het beroep is dus ontvankelijk;

Verzoekster heeft het recht tot vestiging in BELGIE als echtgenote van een Belgische onderdaan conform de artikels 40 bis, § 2, eerste lid 1°, juncto artikel 40 ter van de wet van 15/12/1980;

Verzoekster verwijst naar de vaste rechtspraak van de Raad van State aangaande het samenleven van de echtgenoten: de Raad van State roept ambtshalve op op de onwettigheid van de weigering van vestiging op grond dat de vreemdeling niet met haar echtgenoot woont (zie arresten RvS, 25/02/1987, 20/02/1987, 09/12/1988, 08/05/1990, 28/08/1992, 28/10/1992, 21/06/1993, 10/02/1993, 10/06/1994 enz);

Het is niet omdat één van de partijen niet op hetzelfde adres woont als de andere huwelijkspartner dat er geen gezinscel meer bestaat;

In casu is verzoekster zwanger van haar echtgenoot en de bevalling is voorzien voor 15/01/2021;

Dit betekent dat ze zwanger is sinds de maand april 2020;”

2.2. Verzoekster voert de schending aan van de artikelen 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 40ter van de vreemdelingenwet.

Artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1°, van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“(…)

§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd :

1° de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België, die hem begeleidt of zich bij hem voegt;”

Artikel 40ter, § 2 bepaalt dat:

“(…)

§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie :

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.”

2.3. In haar verzoekschrift betoogt verzoekster dat het feit dat zij niet langer op hetzelfde adres woonachtig is als haar echtgenoot, betekent dat zij niet langer een gezinscel vormen. Daarenboven voert verzoekster aan dat zij zwanger is.

In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat verzoekster niet aantoont dat zij haar bij haar echtgenoot zal voegen. Uit het administratief dossier blijkt immers dat verzoekster zich niet langer bij haar echtgenoot kan vestigen en dat verzoeksters echtgenoot de relatie als beëindigd beschouwt. Hieruit leidt verweerder af dat er geen sprake meer is van een gezinscel. Uit het administratief dossier blijkt dat de referentiepersoon op 14 mei 2020 per e-mail aan het loket vreemdelingenzaken van de stad Antwerpen verklaarde dat hij de procedure gezinshereniging met verzoekster wenst stop te zetten, daar zijn echtgenote enkel uit zou zijn op een verblijfskaart en niet geïnteresseerd is in hun relatie. Tevens geeft de referentiepersoon aan dat hij de echtscheidingsprocedure wilt opstarten. Uit het verzoekschrift blijkt niet dat verzoekster de voormelde verklaringen van haar echtgenoot betwist. Daarenboven erkent verzoekster dat zij niet langer op hetzelfde adres verblijft als haar echtgenoot. Met haar betoog toont verzoekster niet aan dat verweerder onterecht concludeerde dat haar relatie met haar echtgenoot beëindigd werd. Hoewel samenwonen niet steeds een determinerend element is om te kunnen spreken van een gezinscel, doet dit geen afbreuk aan het feit dat de relatie tussen verzoekster en haar echtgenoot op het moment van het nemen van de bestreden beslissing kennelijk beëindigd was. Waar verzoekster aanvoert dat zij zwanger is sinds april 2020, maakt zij met dit betoog niet aannemelijk dat verzoeksters echtgenoot de procedure gezinshereniging wenst te hernemen en afstand doet van zijn voormelde verklaringen. Met haar summier betoogt maakt verzoekster niet aannemelijk dat de bestreden beslissing in strijd is met de artikelen 40bis § 2, eerste lid en 40ter van de vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend twintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT